

26 augusti 2018

Så Älskade Gud Världen

Predikoserie: De tio viktigaste bibelsammanhangen, del 1

Predikan i Betelkyrkan, Jönåker, Skälbykyrkan, Runtuna

Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv (Joh 3:16)

Inledning

Jag kom att läsa en undersökning i tidningen Världen Idag för inte så länge sedan som handlade om de tio mest populära bibelverserna enligt statistiken för 2014:

"Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja: det som är gott och fullkomligt och behagar honom."

Ovanstående bibelvers från Romarbrevet 12 och vers 2 är enligt Youversion den populäraste bland världens bibelläsare under förra året. Man har mätt populariteten genom att väga samman antal delningar, markeringar och bokmärken för ett bibelställe.

Även på andra plats kommer en vers som handlar om tankarna; Filipperbrevet 4 och vers 8.

"För övrigt, bröder: allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, allt som kallas dygd och förtjänar beröm, tänk på allt sådant."

Den bibelpassage som delats flest gånger via sociala medier, mail och sms kommer ifrån Kolosserbrevet tredje kapitel och vers 23 och 24. Temat där är att tjäna Gud av hela hjärtat. "Vad ni än gör, gör det av hjärtat, som för Herren och inte för människor. Ni vet att det är av Herren ni ska få arvet som lön. Det är Herren Kristus ni tjänar", står det att läsa där.

Hela undersökningen finns att läsa här:

<http://www.varldenidag.se/nyheter/har-ar-de-tio-popularaste-bibelverserna/cbboag!L4A9Js5HufnemvaeW3Pj0Q/>

Man kan fundera över värdet av dylika undersökningar. Det som gjorde mig beklämd var att jag inte fann ett enda bibelställe som gällde försoningen, Golgata, Jesu död och uppståndelse, omvändelse, etc. Det mesta handlar om hur vi skall hantera våra problem i nuet, förändras i vårt tänkesett och bli helgade till att leva som Gud vill. Och det är mycket bra, inget snack om det. Allt Guds Ord är Guds Ord, men det finns viktiga verser och ännu viktigare verser — Jesus gjorde själv skillnad på vissa saker han sa som var viktigt och sådant som var ännu viktigare med orden: *Amen, amen, säger jag er* (Joh 3:3) och *Ni har hört att det blev sagt till fäderna...men jag säger er.* (Matt 5:22, B2000)

Vi behöver förstå att:

- *Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.* (2 Tim 3:16-17, SFB'98) Allt Guds Ord är Guds Ord och har effekt på våra liv.
- *Lycklig är den som inte följer de ogudaktigas råd, inte vandrar på syndares väg eller sitter bland hädare. Han gläder sig i stället över Herrens lag och reciterar den dag och natt. Han är som ett träd som växer vid flodstranden, som bär sin frukt i rätt tid och vars löv aldrig vissnar. Han lyckas med allt han gör.* (Psaltaren 1:1-3, NUB'15) Sann lycka och fungerande kristendom bygger på att man begrundar Herrens Ord dag och natt.
- **MEN:** Det finns sådant som är viktigare och mer centralt än annat. Ta t.ex. Paulus ord i 1 Kor 15:3: *Jag meddelade er det allra viktigaste, vad jag själv hade tagit emot, att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna, och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv.* (1 Kor 15:3-5) Och Paulus skriver att *tron kommer att predikan, och predikan i kraft av Kristi Ord* (Rom 10:17) Och Hebreerbrevet inpräntar att mycket som gällde under det gamla förbundets tid nu har ersatts av ett bättre förbund och en bättre ordning (Hebr 9:10, 15) och talar om vissa saker som grundkurs och andra som överkurs i kristen tro, och gör det genom bilden av att spädbarn behöver mjölkmat men vuxna behöver fast föda (Hebr 5:11-6:3).

Hela Bibeln skall vi läsa, lära oss och memorera, för Anden, som Gud vill låta komma över oss, lär oss inget nytt utan plockar endast fram det av Guds Ord som vi redan läst och hört. *Men Hjälparen, den Helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, hans skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er.* (Joh 14:26) Även sånt som känns oviktigt. *Men framför allt sådant som vi tillsammans förstår tillhör*

det allra viktigaste i Gudsordet. Det finns sådant som uppenbarligen är viktigare än allt det andra därför att det, trots att det hänger ihop, ändå utgör höjdpunkterna i den bibliska uppenbarelsen om vem Gud är, varför han sände Jesus till jorden och hur en människa kan bli frälst. Liksom en kropp kan fortsätta leva utan vissa kroppsdelar, finns det bibelsammanhang som inte omedelbart har med vår frälsning att göra. Men liksom en kropp har vissa vitala organ som den inte kan leva utan, finns också bibelsammanhang och andliga sanningar som tillhör sådant som vi absolut inte kan vara utan därför att det påverkar vårt förhållande till Gud och vår frälsning genom Jesus Kristus.

Därför vill jag försöka mig på att försöka identifiera de tio *viktigaste* bibelsammanhangen och, om Gud vill och ger nåd till det, predika över dem under den här hösten. Varför just tio? Dels p g a den undersökning jag hänvisade till, men kanske också för begränsningens skull. Vi vill behålla allt Guds Ord, det är vårt, men om vi var *tvungna* att välja ut det som var det allra viktigaste, vad skulle då bli kvar? Och då kan jag inte tänka mig något annat än sådana bibelsammanhang som handlar om hur du och jag skall få uppleva frälsning genom tron på Jesus Kristus.

Om Gud ger nåd och vi får leva så länge att vi kommer till den tionde predikan i den här serien kommer både du och jag säkert att tycka det saknas mycket bland dessa tio. Du kanske också hade kommit fram till en helt annan lista än jag. Men låt oss ändå börja med dem. Och då börjar vi i det sammanhang där den vers finns vars frånvaro på Youversions tio-i-topp-listan gjorde mig allra mest förvånad: Johannes 3:16, även kallad *Lilla Bibeln*.

Bibeltext

Och liksom Mose upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen bli upphöjd, för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv. Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn. Och detta är domen: ljuset kom till världen och människorna älskade mörkret och inte ljuset, eftersom deras gärningar var onda. Ty var och en som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas. Men den som lyder sanningen kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud. (Johannesevangeliet 3:14-21)

Predikan

Huvudversen här, 3:16, är den som vi framför allt bör memorera, komma ihåg utantill, för det är helt sant att detta på något sätt sammanfattar hela Bibelns innehåll:

Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.

Om man bara vet vad orden betyder finns här hela evangeliet förklarat:

1. Gud älskade världen, framför allt avses människorna, men också resten av skapelsen. Underförstått är att Gud har skapat allt, och det är grunden för att han älskar skapelsen i allmänhet och människorna i synnerhet. Annars kan detta låta konstigt. Varför skulle Gud älska något han inte har någon del i eller ansvar för?
2. Världen i allmänhet och människor i synnerhet står inför något som kallas *gå förlorad*. Det grekiska ordet är *appolumi* och betyder att något förstörs, förgås. Vem är det som hotar att förstöra världen i allmänhet och människorna i synnerhet?
  - 2.1. Ytligt sett skulle man kunna tro att det är människorna själva, eftersom syndens lön är döden och den destruktivitet synden medför leder till att världen går mot sin undergång av egen kraft. Men det är inte vad texten syftar på ser vi av sammanhanget.
  - 2.2. Är det djävulen som kommer att förstöra människorna och Gud måste göra något för att rädda människorna från honom? Det är sant att djävulen kan göra mycket för att bryta ner, men det är bara en variant på föregående förslag eftersom djävulen endast kan påverka världen genom att påverka människor att leva i synd och ogudaktighet.
  - 2.3. Då återstår endast Gud. Risken att förgås skall förstås i sammanhanget som en konsekvens av en dom som omtalas i 3:18 och som beror på att människorna älskade mörkret. Den förstörelse som hotar mänskligheten kommer sålunda från Gud som ett straff för att människan hatar ljuset och älskar mörket.
3. Då sände Gud sin Enfödde (*grek monogenes* = ende födde) Son för att rädda människan, för Jesu uppdrag var inte att döma världen utan att rädda världen (3:17). När Jesus träder in i världen är det alltså för att på

Guds uppdrag rädda mänskligheten från sig själva, från djävulens frestelser och snaror, men framför allt från Gud själv. Mänskligheten har varken makt eller möjlighet att döma sig själv, djävulen kan inte döma världen eftersom han själv är orättfärdig och fördömd, men Gud som är hela världens domare kan göra det. Han är god, barmhärtig och kärleksfull och vill därför frikänna, men Han är även helig, rättfärdig och god och måste därför döma synden och syndaren som gör synden. Den Enfödde Sonens uppdrag är att på Faderns uppdrag, utifrån Faderns stora kärlek rädda människorna från Faderns vrede. Vi hajar till när vi hör sånt, för vi tror inte någon kan vara fullkomlig kärlek och rättfärdigt vred samtidigt. Men det beror på att vi jämför med oss själva. Gud är inte som vi är.

4. Kärleken som driver Gud att rädda mänskligheten från den dom de *redan* lever under — Jesus säger i 3:18 att de *redan är* dömda — för att de älskar mörkret är riktad till hela mänskligheten. Men frälsningen som ska ske genom den Enfödde Sonen verkar på individ-nivå, liksom domen kommer att drabba individer.
5. Hur räddar Jesus mänskligheten?

5.1. *Liksom Mose hängde upp ormen i öknen, så måste Människosonen bli upphöjd.*

Här kopplar Jesus sitt uppdrag till Israels historia¹: *De bröt upp från berget Hor och tog vägen mot Röda havet för att gå omkring Edoms land. Men under vägen blev folket otåligt. Och folket talade mot Gud och mot Mose och sade: "Varför har ni fört oss upp ur Egypten så att vi måste dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ avskyr den eländiga mat vi får!" Då sände HERREN giftiga ormar bland folket, och de bet folket och många i Israel dog. Då kom folket till Mose och sade: "Vi har syndat genom att vi talade mot HERREN och mot dig. Bed till HERREN att han tar bort dessa ormar från oss." Och Mose bad för folket. HERREN sade till Mose: "Gör dig en orm och sätt upp den på en påle. Den som har blivit ormbiten och ser på den skall leva." Mose gjorde då en kopparorm och satte upp den på en påle. Om någon blev biten av en orm, fäste han blicken på kopparormen och fick leva. (4 Mos 21:4-9) Vem sände domen över folkets synd i form av giftiga ormar? Och vem beredde också en frälsningens utväg genom kopparormen? HERREN. Liksom*

---

¹ Här visar sig också svårigheten i att identifiera ett begränsat antal bibelverser som de viktigaste att lära sig och förstå, för alltsammans hänger ihop. Vi skulle inte kunna förstå Joh 3:16 om vi inte hade resten av Bibeln som bakgrund.

människorna redan är dömda, därför att de älskar mörket och blivit utlämnade till det, skall HERREN än en gång hänga upp något på en påle — på korset — så att var och en som fäster blicken på den får leva.

5.2. Hur skulle de fästa blicken på den som Gud skulle upphöja? Genom tro: *För att var och en som tror på Honom skall ha evigt liv, och för att den som tror på Honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.*

5.3. Paulus beskriver detta i Romarbrevet med följande ord: *Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem. Honom har Gud, genom hans blod, ställt fram som en nådastol, att tas emot genom tron. Så ville han visa sin rättfärdighet, eftersom han hade lämnat ostraffade de synder som förut hade blivit begångna, under tiden för Guds tålmod. I den tid som nu är ville han visa sin rättfärdighet: att han själv är rättfärdig, när han förklarar den rättfärdig som tror på Jesus. (Rom 3:23-26)*

6. Vad är det för tro som är hemligheten bakom frälsningen? En ledtråd fick vi: det handlar om att lyfta blicken och se upp till Någon annan. Inte bara titta, utan *fästa blicken*, dvs förlita sig på. Ordet tro i Nya testamentet betyder just att lita på.
7. Men det blir ingen verklig förlitan om jag inte har hela bakgrunden klar för mig och håller den för sann. Eftersom jag har syndat och älskar mörkret mer än ljuset är jag redan dömd, och med rättvisa. Utan frälsning har jag att stå inför en helig Gud på den yttersta dagen och stå till svars, och jag kommer att dömas skyldig med rättvisa. Mitt enda hopp är att förlita mig på Guds kärlek, en kärlek som inte har overseende med synden i mitt liv utan som istället öppnar dörren för syndernas förlåtelse. En förlåtelse som beror på att Gud hängt upp sin Son på ett kors i ditt och mitt ställe.

Avslutning

Det går inte heller att frikoppla Joh 3:16 — hur mycket vi än lärt oss versen utantill — från det sammanhang där den står. Den utgör den främsta höjdpunkten i ett nattligt samtal Jesus har med en besökare vid namn Nikodemus.

Nikodemus var farisee, han satt i judarnas Stora Råd, han var någon form av lärare i Israel, och han var fascinerad av Jesus. Nikodemus hade förstått att Jesus hade med Gud att göra. Men han var inte frälst ännu, trots sina stora kunskaper i de heliga Skrifterna. Det allra viktigaste hade han inte fått klart för sig. Men någon gång under detta nattliga samtal måste någonting ha hänt, för längre fram säger evangelisten att Nikodemus försvarade Jesus när Jesus blev anklagad av de andra i Stora Rådet (Joh 7:50), och att Nikodemus hjälpte till att begrava Jesus tillsammans med Josef från Arimatea, som var en hemlig lärjunge till Jesus (Joh 19:39). Det kan mycket väl vara så att Nikodemus blev frälst någonstans mellan det nattliga samtalet och korset.

Knappast någon annan i världshistorien har fått höra sådana andliga sanningar uttalas som Nikodemus, och det har fascinerat mig att Jesus säger de här sakerna i ett samtal med en enda människa (eller ett fåtal människor, för Johannes som skriver om det måste ha varit ett ögonvittne, och kanske tillsammans med någon annan lärjunge):

Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike." (Joh 3:3)

Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. (Joh 3:16)

Är det inte fantastiskt? Detta är sanningar som Jesus borde ropat ut på torgen och på hustaken och spridit i alla väderstreck, och ändå uttalar han dem i ett nattligt, privat samtal med kanske bara en eller ett par åhörare. Varför? Han älskar enskilda människor och han ville hjälpa Nikodemus fram till frälsningen.

Men han visste också att den upphöjelse han hade framför oss, liksom Mose upphöjde ormen i öknen, den upphöjelse där den Enfödde skulle spikas upp på trä, den upphöjelsen i sig talar tillräckligt starkt. Där på Golgata skulle Faderns kärlek till världen proklamerats på ett sätt som aldrig skulle återkomma, och den som fäster blicken på den korsfäste blir aldrig mer densamme.

Därför är Joh 3:16 om inte det viktigaste bibelsammanhanget ändå ett av de allra viktigaste. Låt oss därför läsa det, komma ihåg det, citera det för varandra, dela det med andra, predika det, tro det, hålla fast vid det, aldrig släppa taget om det.

Amen!